

N:o 25.

Af Herr J. Mankell: Angående indragning af vissa officersplatser vid kavalleriet.

Nödvändigheten af sträng sparsamhet inom Statsverkets alla grenar har på sednare tider ofta blifvit uttalad, såväl från tronen som af alla korporationer eller organer, hvilka anses representera den allmänna meningen. Särskildt har denna nödvändighet gjort sig gällande i afseende på försvarsverket, till hvars ordnande på ett för fäderneslandet betryggande sätt man knappast torde kunna påräkna större tillgångar, än som för närvarande dertill äro anslagna, men der likväl många nya behof tarfva ökade utgifter. Här lär icke finnas någon annan utväg, än att göra besparingar och indragningar i afseende på föremål, som jemförelsevis äro mindre behöfliga, för att vinna medel till bestridande af utgifter, som äro ovilkorligen nödvändiga.

I detta hänseende förekommer, bland annat, att vid det i och för sig dyrbara kavallerivapnet finnas åtskilliga regementen, der antalet högre officerare synes vara större, än till deras ledande och skötande är behöfligt. Vid lifgardet till häst finnas t. ex. 3 regementsofficerare på 400 man, således en på 133. Vid husarregementet Carl XV finnas 3 regementsofficerare på 600 man, således 1 på 200. Vid lifregementets dragonkorps, lifregementets husarkorps och Smålands husarregemente finnas 3 regementsofficerare på 500 man, således 1 på 166 man. Men vid det Skånska husarregementet och Skånska dragonregementet, som hvartera räkna 1,000 man, finnas likaledes allenast 3 regementsofficerare, således blott 1 på 333 man. Mig veterligen hafva vid sistnämnda båda regementen aldrig några olägenheter försports genom detta inskränkta antal högre officerare, hvarken under fredstjenstgöringen, eller under de många och långvariga krig, i hvilka nämnda regementen tagit del. Jag föreställer mig derföre, att antalet regementsofficerare utan fara vid de mindre regementena skulle kunna inskränkas till detsamma som vid infanterikorpserna,

d. v. s. till 2, då i alla fall vid lifgardet till häst skulle komma 1 regements-officer på 200 man, vid de trenne mindre indelta regementena 1 på 250 man, och vid husarregementet Carl XV 1 på 300 man.

En annan fråga blir, *hvilken* af de trenne regementsofficersplatserna vid de 5 mindre kavalleriregementena, som skall indragas. Svaret torde böra blifva: den som lemnar största besparingen, utan att tjenstens gång derigenom förhindras. Öfverstarne vid dessa regementen hafva egentligen blott majors-befäl, enär de allenast äro bataljonschefer, men ej regementschefer för 2 eller flera bataljoner. De stå i samma ställning som cheferne för infanterikorps-erna, hvilka allenast hafva öfverstelöjtnants rang och lön. Men om man äfven skulle vid nämnda regementen bibehålla öfverstebefattningen, så synes åtminstone öfverstelöjtnants- eller förste majors-befattningen böra indragas samt andre majors-befattningen bibehållas.

Äfven inom adjutantskorpsen synes vid åtskilliga regementen något öfverflöd ega rum. Nämnda båda stora Skånska regementen hafva på 1000 man allenast 1 regementsquartermästare och 2 regementsadjutanter. Men lifregementets dragonkorps, lifregementets husarkorps och Smålands husarregemente hafva lika många adjutanter på allenast 500 man. Dessa synas äfven utan olägenhet, liksom vid infanterikorps-erna och vid lifgardet till häst kunna hjälpa sig med 1 regementsadjutant, utan att tjensten derigenom lider något.

De besparingar, som genom indragning af nämnda befattningar, i mån af skeende afgang, skulle vinnas, voro, då lönerna uppskattas till samma be-
lopp, som förekommer i Statsrådet Abelins förslag till landtförsvarets organisa-
tion (Bil. Ser. K. N:ris 5 och 22), följande:

1 förste-majors befattning vid lifgardet till häst	R:mt R:dr	6,160: —
1 öfverstelöjtnants-befattning vid husarregementet Carl XV	”	6,010: —
3 förste-majors befattningar vid lifregementets dragon- och husarkorps samt vid Smålands husarregemente, hvardera med 6,091 R:drs lön	”	18,273: —
3 andra-adjutants-befattningar vid sistnämnda regemen- ten, hvardera med 1,121 R:drs lön	”	3,363: —
	<u>Summa R:mt R:dr</u>	<u>33,806: —</u>

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen hos Kongl. Maj:t måtte anhålla, det öfverstelöjtnants-befattningen vid husarregementet Carl XV, förste-majors-befattningarne vid lifgardet till häst, lifregementets dragonkorps, lifregementets husarkorps och Smålands husarregemente, äfvensom andre-adjutants-befattnin-

garne vid lifregementets dragonkorps, lifregementets husarkorps och Smålands husarregemente i mån af skeende af gång måtte indragas, samt de härigenom vunna besparingarne användas för landförsvarets behof.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1870.

J. Mankell.

N:o 26.

Af Herr J. Mankell: Om aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl.

Maj:t, angående upphörande af friköp och lega för beväringen.

Rättvisan af den grundsatsen, att hvarje krigsduglig man, så länge han är vapenför, skall deltaga i fäderneslandets försvar och för detta ändamål under fredstid öfva sig, har på sednare tider blifvit så klart insedd och djupt känd af Svenska folket, att derom knappast torde behöfva ordas.

Obilligheten deruti, att de bemedlade folkklasserna genom friköp eller lega tillåtas befria sig från en skyldighet, som alla borde anse tillika såsom en heder och en rättighet, är, hvad man än till nämnda folkklassers förmån ur civilisationens synpunkt må anföra, så påtaglig, att derfor inga bevis behöfva anföras.

Klart är likaledes, att en börda, som, ehuru i sig sjelf tung, likväl med tålmod skulle bäras, om den vore lika fördelad på alla samhällsklasser, blir ännu tyngre, då den kastas på de obemedlade, äfvensom att de sednare, redan förut i så många hänseenden jemförelsevis sämre lottade än de bemedlade, under sådana förhållanden med ökad obenägenhet skola motsätta sig hvarje utvidgning af värnepligten, så nödvändig den än må vara för försvarets stärke.